

Szerző

Cím A főváros választ.

Forrás:

Esti újság

Bp.

(Hely)

1912 XI/21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

A főváros választ.

Budapest fő- és székváros közönsége ma választja meg a milliós metropolis parlamentjét: ha tehát, tisztelt felebarátom és testvérem, az idegességben valami föltétlenül nyugodt, csöndes, minden zajtól és izgalomtól teljesen mentes helyecskét szeretnél, a hol a nervusaidat egy kicsit békességben megpihented: ma találhatsz egynéhányat a fővárosban. Egyszerűen térj be valamelyik olyan helyiségbe, a hol a „csata dul“, a hol a voksokat leadják. De légy gyöngéd, lépj lábujjhegyen, hogy a ki magadnak nyugodalmat keressz, te se zavard meg a szavazatszedő bizottságok álmát.

Mi az, a miről meg lehet látni, hogy Budapesten községi választás van? Az, hogy — semmiről se lehet meglátni. Ez a községi választás ismertető jele és karaktere, mint a hogyan például a képviselőválasztásé az, — vagy legalább idáig még az volt — hogy fölfordul az egész város, az izgalom szinte lángol az utcákon, a konflis is úgy rohan, hogy elgázolja az automobiljt és még a templomtorony hegyin is zászló lobogtatja „éljen szeretett képviselőjelöltünk“ nevét. Ellenben a községi választáson, a melyen

házi dolgaink intézéséről vagy intézőiről döntenek, már az is eredmény, ha annyi választó jelenik meg az ugynevezett urnáknál, a hány a megválasztandó jelölt; pedig itt már az epedett jövőnek várásos zenéje zeng: titkosan szavaz a magyar! Még pedig annyira titkosan, hogy a kevésből tán a legtöbb azt se tudja, kiért lángol, mert elolvasatlanul adja le a lapot, a melyet a kerületi kacika a kezébe nyomott.

Azt mondják: mindig így volt. Lehet. De ok-e ez arra, hogy most is és mindig így maradjon? Egy dolog bizonyos. Erdemi oka és magyarázata e közömbösségnek nincsen: mert olyan kérdések, a melyek nagyon alkalmasak lennének a polgárság érdeklődésének megnyilatkoztatására, bőségesen vannak. A város kormányzatát sok mindennel meg lehet vádolni, de azzal igazán nem, hogy anyagot ne adott volna a polgárság véleménynyilvánításának. Ez a kormányzat igenis, egy nagy, a főváros egész fejlődésére és jövőjére hosszan kiható programot állított föl, bőséges matériát adva az alkalomnak, a melynél a polgárság ítéletet mondhat e programról, megnyilatkozván mellette vagy ellene.

A polgárság azonban nem törődik se az anyaggal, se az alkalom-

mal. A mi természetesen csak rá magára jellemző, új nagy bizonyítékát nyújtván annak, a min már annyiszor volt okunk keseregni: a szociális fogékonyság szinte teljes hiányának. A polgári szolidaritás érzése minálunk szinte teljesen hiányzik a lelkekből. A maga bajáért a budapesti ember tökéletes vigasztalást talál abban, hogy a felebarátja is szenved benne és általa és a segítsérről is inkább lemond, mint erről a vigasztalásról.